

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219201468
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4219201468.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: Q. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. na U. XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Roman Blažek, s. r. o., so sídlom Pohraničná 4, Komárno, IČO: 36 721 123, proti žalovaným: 1. Q. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. na U. XXX, 2. Q. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. pri K. XXX, 3. Q. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. pri K. XXX, všetci zastúpení JUDr. Claude Trelajom, advokátom, so sídlom M. R. Štefánika 30, Nové Zámky, o vydanie vecí, alternatívne o zaplatenie 14 026,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 21. júna 2021 č. k. 8C/20/2019-204 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku **m e n í** tak, že žalovaní v 2. a 3. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 14 026,- eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 04. 05. 2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi sa voči žalovaným v 2. a 3. rade priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie určil, že žalovaní v 2. a 3. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 14 026,- eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 03. 05. 2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V časti o zaplatenie 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 14 026,- eur od 23. 10. 2014 do 03. 05. 2019 súd žalobu zamietol. Rozhodol, že žalobca má voči žalovaným v 2. a 3. rade nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsšančného konania vo výške 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 31 ods. 1, 4, § 32 ods. 2, § 33b ods. 1, § 26, § 27 ods. 2, § 28, § 30, § 38 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka a čl. 8, § 149 a § 150 ods. 1 CSP a uviedol, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 8C/20/2019-116 zo dňa 11. 05. 2020 a určil, že žalovaní v 2 a 3. rade sú povinní vydať žalobcovi cestné vozidlo Volvo FH 12 420 4 x 2, EČ: A a špeciálny náves EČ: A a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Voči žalovanému v 1. rade - synovi žalobcu súd žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca, ako aj žalovaní v 2. a 3. rade odvolanie. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 9Co/97/2020-161 zo dňa 19. 01. 2021 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o povinnosti žalovaných v 2. a 3. rade vydať žalobcovi cestné vozidlo zrušil, ako aj vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalovaných v 2. a 3. rade zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že je nepochybné, že daná kúpna zmluva, ktorú uzavrel syn žalobcu ako jeho opatrovník, nešlo o bežnú vec, a teda bolo potrebné schválenie súdom (§ 28 Obč. zák.). Je potrebné sa vysporiadať s tým, či neplatnosť právneho úkonu platí aj vtedy, ak žalobca splnomocnil svojho syna dňa 27. 02. 2012, okrem iného aj na jeho zastupovanie vo všetkých vzťahoch s inými fyzickými a právnickými osobami vo veciach občianskoprávných, pričom platnosť kúpnej zmluvy žalovaní v 2. a 3. rade odvodzovali od všeobecnej plnej moci žalobcu pre syna žalovaného, ktorá mu

bola udelená v čase, keď ešte žalobca nebol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony. Je potrebné, aby súd prvej inštancie urobil právne závery z toho, že žalobca dňom 29. 06. 2012 bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu a stratil možnosť v čase uzavretia kúpnej zmluvy dňa 23. 10. 2014 plnú moc udelenú synovi odvolať. Súd vykonal vo veci dokazovanie a mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 7Ps/6/2011 na návrh syna žalobcu bol žalobca pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu a za opatrovníka mu bol ustanovený syn, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29. 06. 2012. Syn žalobcu uzavrel v mene žalobcu ako nesvojprávneho kúpnu zmluvu zo dňa 23. 10. 2014 so žalovanými v 2. a 3. rade a to na motorové cestné vozidlo značky Volvo FH 12 420 4 x 2, výrobné číslo S EČ: C a špeciálny náves BSS PV 22,16 s nadstavbou zábavného zariadenia autodrom 2000, VIN: XXXX, EČ: C za kúpnu cenu 14 026,- eur. Na dopravnej polícii pri prepise týchto huteľných vecí syn žalobcu použil generálnu plnú moc zo dňa 27. 02. 2012 ešte z čias, keď nebol žalobca pozbavený spôsobilosti na právne úkony, a takto došlo k prepisu týchto huteľných vecí. V konaní sp. zn. 9P/237/2014 na Okresnom súde Komárno sa syn žalobcu návrhom zo dňa 28. 10. 2014 domáhal schválenia právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23. 10. 2014. Dňa 21. 07. 2016 podal späťvzatie návrhu na schválenie právneho úkonu. Zo spisu tunajšieho 237/2014 súd zistil, že podľa znaleckých posudkov č. 100/2014 a 101/2014 znaleckej organizácie Expert Group k. s. zo dňa 03. 06. 2014 hodnota huteľných vecí, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 23. 10. 2014, bola 14 026,- eur. Táto skutočnosť nebola popretá stranami sporu. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12Ps/9/2014 (dňa 28. 01. 2014 bol podaný návrh na zmenu opatrovníka) súd zistil, že sám žalovaný v 2. rade na pojednávaní dňa 10. 09. 2015 uviedol (po údajnom uzavretí kúpnej zmluvy), že autodrom používa, prevádzkuje a stará sa oň bezplatne, v menšom rozsahu investoval finančné prostriedky do autodromu. Vykonaným dokazovaním súd mal za preukázané, že žalobca relevantným spôsobom súdu preukázal svoje tvrdenia uvedené v žalobe. Zodpovednosť za výsledok konania je ponechaná na strany sporu a žalobca svoje tvrdenia hodnoverným spôsobom preukázal. Žalobca splnomocnil svojho syna dňa 27. 02. 2012 (č. l. 111) okrem iného aj na jeho zastupovanie vo všetkých vzťahoch s inými fyzickými a právnickými osobami vo veciach občianskoprávných, táto bola udelená v čase, keď ešte žalobca nebol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony. Rozhodnutím Okresného súdu Komárno č. k. 7Ps/6/2011-14 zo dňa 05. 06. 2012, právoplatným dňa 29. 06. 2012, bol žalobca pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu a zároveň mu bol za opatrovníka ustanovený opatrovník - jeho syn. Žalobca stratil od tohto dňa, a teda aj v čase uzavretia kúpnej zmluvy dňa 23. 10. 2014, možnosť plnú moc udelenú synovi odvolať. Súd mal za to, že generálna plná moc stratila právne účinky dňom 29. 06. 2012 (strata spôsobilosti žalobcu na právne úkony), a teda aj žalobca stratil možnosť nakladať s udelenou plnou mocou, teda ju napr. odvolať. Mohol by tak urobiť už len jeho opatrovník - jeho syn, ktorý práve tento právny úkon za žalobcu vykonal, a teda došlo k stretnutiu záujmov zákonného zástupcu so záujmami zastúpeného. Preto súd mal za to, že k tomu, aby bol platný právny úkon, a to kúpna zmluva zo dňa 23. 10. 2014, bolo potrebné postupovať v zmysle § 30 Obč. zákonníka. Teda na to, aby kúpna zmluva bola platným právnym úkonom, bolo potrebné schválenie súdom v zmysle § 28 a § 30 Obč. zákonníka. Súd zistil, že huteľné veci, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, žalovaní dňa 12. 03. 2020 predali, a teda nie sú v ich držbe. Vyplýva to z lustrácie vozidiel, kde súd zistil, že špeciálny náves bol odhlásený do cudziny a nákladné vozidlo - ťahač návesu bol vyradený z cestnej premávky. Súd teda skúmal ako predbežnú otázku skutočnosť, či kúpna zmluva zo dňa 23. 10. 2014 je platná, s poukazom na vyššie uvedené mal za to, že táto zmluva nie je platná, pretože nebola schválená súdom v zmysle § 28 a § 30 Obč. zákonníka. Podľa § 457 Obč. zák. ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Keďže nie je možné, aby žalovaní vydali huteľné veci, pretože už nie sú v ich fatickej moci (predali ich), musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a uložil povinnosť žalovaným zaplatiť žalobcovi sumu, ktorou boli huteľné veci ohodnotené znaleckými posudkami č. 100/2014 a 101/2014 znaleckej organizácie Expert Group k. s. zo dňa 03. 06. 2014, teda hodnota huteľných vecí, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 23. 10. 2014, bola 14 026,-eur. Žalobca sa domáhal aj zaplata úrokov z omeškania od 23. 10. 2014. Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na úrok z omeškania pri alternatívnom petite. Za omeškание žalovaných žalobcovi v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, preto žalobcovi priznal aj uplatnený nárok na úrok z omeškania. Nárok žalobcovi však priznal od 03. 05. 2019 a to tak, že žaloba bola podaná dňa 15. 04. 2019 a žalovaný v 2. rade žalobu prevzal dňa 03. 05. 2019, žalovaná v 3. rade ako manželka žalovaného v 2. rade si zásielku vyzdvihla 07. 05. 2019. Teda, dňa 03. 05. 2019 sa dozvedeli, že majú plniť, a teda týmto dňom sa dostali do omeškania. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobca bol úspešný vo výške 100% voči žalovaným.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali žalovaní v 2. a 3. rade v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že trvajú na fakte, že vlastnícke právo k uvedeným veciam získali legálne, v súlade so zákonom a kúpnu zmluvou, ktorú za žalobcu podpisovala oprávnená osoba. Legitimitu na vykonanie právneho úkonu prevodu vlastníckeho práva k žalobou vymáhaným veciam splnomocnená osoba získala generálnou plnou mocou od samotného žalobcu v čase, keď bol žalobca v plnej miere svojprávny. V bode 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku súd sám uviedol § 33b Občianskeho zákonníka a žalovaní niekoľkokrát prízvukovali, že ani k jednej z udalostí taxatívne vymenovaných zákonom na zánik plnomocnenstva nedošlo. Právny akt kúpnej zmluvy považujú za dostatočne perfektný na prevod vlastníckych práv k hnuiteľným veciam. V bode 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku súd vyslovil názor, že vzhľadom na stratu spôsobilosti na právne úkony, žalobca nemal možnosť plnomocnenstvo vypovedať. Tento názor súdu však neobstojí, vzhľadom na fakt, že žalobca nevykonal žiadny úkon pred podpisom kúpnej zmluvy zo dňa 23. 10. 2014 a prevodom vlastníckeho práva k veciam, ktorým by bol jednoznačne najavo nesúhlas predajom vecí, respektíve vypovedanie alebo obmedzenie plnej moci. Poukázali na nespochybnený fakt vyplatenia v zmluve uvedenej dohodnutej kúpnej ceny a odovzdania vecí. Kúpna cena bola dohodnutá na základe znaleckého posudku, teda majú za jednoznačné, že od tohto momentu sú zákonnými vlastníkmi uvedených vecí. Naďalej trvajú na tom, že žalobca legitimitu na právny úkon odovzdal Q. Y. mladšiemu už generálnou plnou mocou a túto do momentu podpísania kúpnej zmluvy späť nevezal a ani neobmedzil. Bez ohľadu na neskôr získané opatrovníctvo bol akt prevodu vlastníckeho práva z predávajúceho na kupujúceho dokonaný v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie nesprávne zhodnotil situáciu, keď rozhodol o povinnosti žalovaných v 2. a 3. rade zaplatiť žalobcovi opakovane kúpnu cenu za hnuiteľné veci. Táto už vyplatená bola a bola prevzatá splnomocnenou osobou. V bode 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku súd opomenul napísať § 33b ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať za splnomocniteľa alebo ak niekto koná za iného bez plnomocnenstva, je z tohto konania zaviazaný sám, ibaže ten, za koho sa konalo, právny úkon dodatočne bez zbytočného odkladu schváli. Ak splnomocniteľ neschváli prekročenie plnomocnenstva alebo konanie bez plnomocnenstva, môže osoba, s ktorou sa konalo, od splnomocnenca požadovať buď splnenie záväzku, alebo náhradu škody spôsobenej jeho konaním. Vzhľadom na celú genézu daného sporu, pokiaľ súd ustálil názor, že plná moc z nejakého zákonného dôvodu nebola platná, v tom prípade mal zaviazat' náhradou škody žalobcovho splnomocnenca, a nie žalovaných v 2. a 3. rade. V bode 11. odôvodnenia sa súd vysporiadava s dobou nároku na úrok z omeškania, v prípade zrušenia 1. výrokovej časti rozsudku je nemožnosť uznania úroku jednoznačne daná. Pokiaľ súd trvá na odôvodnení vzniku záväzku dňa 03. 05. 2019, kedy sa žalovaný v 2. rade o žalobnom nároku dozvedel, tak sa do omeškania dostal najskôr deň po tomto dni, a teda 04. 05. 2019. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a žalobu zamietol.

3. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenými stranami - žalovanými v 2. a 3. rade, proti výrokom, ktoré boli v ich neprospech (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnutý vyhovujúci výrok je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

4. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaných v rade 2. a 3. vydania motorového cestného vozidla značky Volvo FH 12 420 4 x 2, výrobné číslo S EČ: C a špeciálneho návesu BSS PV 22,16 s nadstavbou zábavného zariadenia autodrom 2000, VIN: XXXX, EČ: C alternatívne uložiť povinnosť žalovaným v rade 1. až 3. rade zaplatiť mu sumu 14 026,- eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 23. 10. 2014 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 7Ps/6/2011 na návrh jeho syna - žalovaného v 1. rade bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu a za opatrovníka mu bol ustanovený žalovaný v 1. rade, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29. 06. 2012. V období, keď bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, žalovaný v 1. rade uzavrel kúpnu zmluvu zo dňa 23. 10. 2014 a to na motorové cestné vozidlo značky Volvo FH 12 420 4 x 2, výrobné číslo S EČ: C a špeciálny náves BSS PV 22,16 s nadstavbou zábavného

zariadenia autodom 2000, VIN: XXXX, EČ: C so žalovanými v 2. a 3. rade za kúpnu cenu 14 026,- eur. Na dopravnej polícii žalovaný v 1. rade použil generálnu plnú moc zo dňa 27. 02. 2012, ešte z čias, keď žalobca nebol pozbavený a došlo k prepisu týchto hnutelných vecí. V konaní sp. zn. 9P/237/2014 na Okresnom súde Komárno sa žalovaný v 1. rade domáhal schválenia právneho úkonu - kúpnej zmluvy. Návrh vzal späť a konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 22. 08. 2016. Vozidlá síce zostali v jeho vlastníctve, ale nie v držbe. V čase, keď sa dozvedel, že jeho vozidlá sú v užívaní žalovaných v 2. a 3. rade sa nemohol domáhať ich vydania. Žalovaný v 2. rade nereagoval na jeho výzvy o vydanie hnutelných vecí, a keďže nemá vedomosť, či tieto veci ešte existujú, žiadal aj alternatívne zaplatiť mu sumu 14 026,- eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 23. 10. 2014 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V priebehu konania súd zistil, že hnutelné veci, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, žalovaní dňa 12. 03. 2020 predali, a teda nie sú v ich držbe. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalovaní v 2. a 3. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 14 026,- eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 03. 05. 2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V časti o zaplatenie 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 14 026,- eur od 23. 10. 2014 do 03. 05. 2019 súd žalobu zamietol. Rozhodol, že žalobca má voči žalovaným v 2. a 3. rade nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania vo výške 100%. V dôsledku odvolania žalovaných v 2. a 3. rade je predmetom odvolacieho konania vyhovujúci výrok a výrok o trovách konania, zamietajúci výrok je už právoplatný.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

7. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu.

8. Keďže v priebehu konania bola žalovanými vznesená námietka premlčania, ktorá už t. č. nerezonuje v odvolacom konaní, odvolací súd k tejto právnej otázke uvádza, že sa pridrižiava svojich záverov ohľadom tejto otázky, uvedených v bodoch 18. až 26. uznesenia zo dňa 19. januára 2021 č. k. 9Co/97/2020-161 a na týchto svojich záveroch naďalej zotrúva.

9. Následne sa odvolací súd zaoberal posúdením dôvodnosti samotnej žaloby, keď žalovaní v 2. a 3. rade uvádzali, že kúpna zmluva bola uzavretá splnomocnenou osobou získanou na základe generálnej plnej moci ešte v čase, keď bol žalobca v plnej miere svojprávny, pričom následné schválenie tohto právneho úkonu súdom považovali nad rámec nutnosti. Na druhej strane, žalobca uvádzal, že splnomocnenie sa na dobu nesvojprávnosti splnomocniteľa prerušuje, a teda v čase uzavretia právneho úkonu nebolo účinné a okrem toho medzi nesvojprávnym žalobcom a jeho opatrovníkom a zároveň zástupcom, žalovaným v 1. rade išlo o konflikt záujmov.

10. Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocnenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

11. Podľa § 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocnenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocnenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

12. Podľa § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomocniteľovi. Pokyny dané

splnomocnencovi, ktoré nevyplývajú z plnomocenstva, nemajú vplyv na právne účinky konania, ibaže by boli známe osobám, voči ktorým splnomocnenec konal.

13. Podľa § 33b ods. 1 Občianskeho zákonníka plnomocenstvo zanikne vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené, ak ho splnomocniteľ odvolal, ak ho vypovedal splnomocnenec, ak splnomocnenec zomrie.

14. Podľa § 26 Občianskeho zákonníka pokiaľ fyzické osoby nie sú spôsobilé na právne úkony, konajú za ne ich zákonní zástupcovia.

15. Podľa § 27 ods. 2 Občianskeho zákonníka zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorú súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník.

16. Podľa § 28 Občianskeho zákonníka ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

17. Podľa § 30 Občianskeho zákonníka ak dôjde k stretnutiu záujmov zákonného zástupcu so záujmami zastúpeného alebo k stretnutiu záujmov tých, ktorých zastupuje ten istý zákonný zástupca, ustanoví súd osobitného zástupcu.

18. Podľa § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

20. Z dokazovania vykonaného na súde prvej inštancie vyplýva, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 23. 10. 2014 (č. l. 108) medzi v t. č. nesvojprávnym žalobcom, zastúpeným opatrovníkom - žalovaným v 1. rade ako predávajúcim a žalovanými v 2. a 3. rade ako kupujúcimi bol žalobca rozhodnutím Okresného súdu Komárno č. k. 7Ps/6/2011-14 zo dňa 05. 06. 2012 pozbavený spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu a zároveň mu bol za opatrovníka ustanovený opatrovník - žalovaný v 1. rade, mohol žalovaný v 1. rade za žalobcu takúto zmluvu uzavrieť, avšak na to, aby sa tento právny úkon považoval za perfektný, bolo v zmysle ustanovenia § 28 Občianskeho zákonníka potrebné, keďže nešlo o bežnú vec, schválenie súdu. Takéto konanie pod sp. zn. 9P/237/2014 na Okresnom súde Komárno aj prebiehalo, avšak v dôsledku späťvzatia návrhu bolo toto konanie uznesením zo dňa 22. 08. 2016 č. k. 9P/237/2014-30 zastavené. Keďže tento právny úkon opatrovníka žalobcu nebol v zmysle ustanovenia § 28 Občianskeho zákonníka schválený súdom, je tento úkon podľa § 38 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka neplatný, teda záver súdu prvej inštancie v tejto časti je správny.

21. K argumentácii žalovaných v 2. a 3. rade, teda k tomu, že kúpna zmluva bola uzavretá splnomocnenou osobou získanou na základe generálnej plnej moci ešte v čase, keď bol žalobca v plnej miere svojprávnym a následné schválenie tohto právneho úkonu súdom už nebolo potrebné, je potrebné uviesť, že kúpnu zmluvu zo dňa 23. 10. 2014 za v tom čase nesvojprávneho žalobcu uzavrel jeho opatrovník, syn žalobcu, pričom svoje oprávnenie zmluvu uzavrieť odvodzoval od právoplatného rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 05. 06. 2012 č. k. 7Ps/6/2011, právoplatného dňa 29. 06. 2012, čo uviedol v označení strán zmluvy. On sám teda v zmluve uviedol, že za žalobcu zmluvu uzatvára ako jeho opatrovník, a nie splnomocnený zástupca na základe všeobecnej plnej moci. Už z tohto dôvodu považoval odvolací súd za rozhodujúce to, či bol takýto úkon následne schválený súdom, a keďže nebol, rovnako ako súd prvej inštancie, posúdil túto zmluvu ako neplatnú. To, že si bol syn žalobcu - pôvodne žalovaný v 1. rade vedomý toho, že pre platnosť tohto úkonu je potrebné aj jeho následné schválenie súdom, potvrdzuje to, že takýto návrh podal, pričom neskôr ho vzal späť. Posúdenie všeobecnej plnej moci žalobcu pre jeho syna - pôvodne žalovaného v 1. rade, ktorá bola následne využitá na prepis motorového vozidla, je potom pre posúdenie tejto veci irelevantné, pretože žalovaný v 1. rade kúpnu zmluvu neuzatváral ako splnomocnený zástupca žalobcu na základe plnej moci. Aj keď je pravdou, že nenastala žiadna z okolností zániku plnomocenstva podľa § 33b ods. 1 Občianskeho zákonníka, momentom pozbavenia spôsobilosti na právne úkony žalobcu došlo k stretu záujmov zákonného zástupcu so záujmami zastúpeného. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, keď žalobe žalobcu vyhovel.

22. Na záver ešte odvolací súd k odvolacím námietkam žalovaných v 2. a 3. rade dodáva, že to, že žalobca pred podpisom kúpnej zmluvy zo dňa 23. 10. 2014 nevykonával žiaden úkon, ktorým by bol jednoznačne dal najavo nesúhlas s predajom veci, respektíve vypovedanie alebo obmedzenie plnej moci, nie je pre posúdenie veci relevantné, pričom pre posúdenie veci bol rozhodujúci stav ku dňu uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy. Ani samotné odovzdanie predmetu kúpy a zaplatenie kúpnej ceny neznamená, že kúpna zmluva nemôže byť zo zákonných dôvodov určená za neplatnú. Kúpna cena nebola žalovanými vyplatená žalobcovi, ale žalovanému v 1. rade, ktorý za žalobcu neplatný právny úkon uzavrel, teda súd nezaviazal žalovaných opakovane zaplatiť kúpnu cenu žalobcovi. Plnenie poskytnuté žalovanému v 1. rade na základe neplatnej kúpnej zmluvy nemožno považovať za duplicitné zaplatenie kúpnej ceny. Samotné odovzdanie kúpnej ceny a to, či bola kúpna cena stanovená na základe znaleckého posudku, je z pohľadu tejto veci a v nej uplatnených nárokov pre posúdenie veci nepodstatné. Poukazovanie žalovanými v 2. a 3. rade na ustanovenie § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka je tiež nedôvodné. V konaní nebolo preukázané, že splnomocniteľ právny úkon bez plnomocenstva schválil, podaná žaloba to práve vyvracia. Nárok žalovaných voči tomu, komu kúpnu cenu vyplatili, nie je predmetom tohto konania. V danej veci nešlo o konanie o náhrade škody, ale o plnenie z neplatného právneho úkonu. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku podľa § 388 CSP zmenil, avšak k zmene došlo len v časti určenia počiatku priznaných úrokov z omeškania, čo bolo namietané žalovanými v 2. a 3. rade, pričom v tejto časti bolo ich odvolanie dôvodné. Fakticky tak došlo k potvrdeniu záveru súdu prvej inštancie, čo do priznanej istiny, avšak pre zmenu rozhodnutia v časti počiatku priznaného úroku z omeškania sa to vo výroku prejavilo tým, že odvolací súd výrok súdu prvej inštancie menil. Čo sa týka úrokov z omeškania, keďže žalovaný v 2. rade prevzal žalobu dňa 03. 05. 2019 a žalovaná v 3. rade 07. 05. 2019, dňom 03. 05. 2019 sa dozvedeli o plnení, ktoré si žalobca voči nim uplatnil. Do omeškania sa však dostali až nasledujúcim dňom, teda 04. 05. 2019, preto odvolací súd počiatok priznania úroku z omeškania z priznanej istiny zmenil a určil ho až od 04. 05. 2019 a úrok omeškania za deň 03. 05. 2019 zamietol.

23. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 a 2 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal voči žalovaným v 2. a 3. rade náhradu trov konania v celom rozsahu. Keďže odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, podľa § 396 ods. 2 CSP rozhodol aj o celých trovách konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. K zamietnutiu úroku z omeškania odvolacím súdom došlo len za jeden deň (nepatrná výška), čo nemalo vplyv na spôsob rozhodnutia o trovách konania. Odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, čo do trov konania, nebolo podané.

Podľa

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).